

Οι άνθρωποι μοιράζονται ιστορίες και παραμύθια,αφορμές εικόνων και παρατηρητές γίνονται του καθετί.

Ο ανεμος στριφογυρνά,στο μπαλκονάκι μου.

Ψύθιροι,δρομολόγια,ονείρων που ξεφορτώνονται στο δειλινό.

Ξεφάντωμα του ουρανού,καθώς μια αλκυονίδα ημέρα διαδέχεται μέσα στην καταλυτική νυχτιά.

Στο σκαλί της νύχτας,με κατάνυξη φιλώ

Οι άνθρωποι μοιράζονται ιστορίες και παραμύθια,αφορμές εικόνων και παρατηρητές γίνονται του καθετί.

Ο ανεμος στριφογυρνά,στο μπαλκονάκι μου.

Ψύθιροι,δρομολόγια,ονείρων που ξεφορτώνονται στο δειλινό.

Ξεφάντωμα του ουρανού,καθώς μια αλκυονίδα ημέρα διαδέχεται μέσα στην καταλυτική νυχτιά.

Στο σκαλί της νύχτας,με κατάνυξη φιλώ τα ονειρά σου./

Κάθε τραγούδι κουβαλάει κάποιο μήνυμα,κάποιο στίχοι μας συντροφεύουν σαν καραμέλα,σαν λύτρωση,σαν δικαίωση.

Υπάρχουν τραγούδια που υποτιμάνε την νοημοσύνη μας αλλά και βαζουν την φαντασία,στα πιό χαμηλά επίπεδα,χωρίς διέξοδο,χωρίς χρώμα.

Κι όμως αυτά τα δημιουργήματα,επικρατούν,ακούγονται εύκολα.

Πιθανόν,επειδή έχουν μια ευκολία και βρίσκουν εύκολο έδαφος να περάσουν,να καλλιεργηθούν.

Ο τηλεφωνικός θάλαμος ταξιδεύει μέσα στην νύχτα,με πολλαπλές φωνές,μηνύματα και φιθύρους.Μερικές φορές μπλοκάρει,και χρειάζεσαι νομίσματα.

Μπλοκάρει ομως οταν ακούει για αγάπες και απουσίες.

Το βράδυ το μαγαζάκι τροφίμων,διανυκτερεύει,σαν φαρμακείο έκτακτης ανάγκης,για τα απαραίτητα και νυσταγμένα ψώνια.

Εχει περισσότερη ησυχία,και με το τεχνητό φως,κερδίζεις χρόνο.

Νυχτερινά ψώνια,και ελάχιστες κουβέντες.

Εχει άλλο ενδιαφέρον και αλλη σύγκριση με τα ψώνια της ημέρας είναι σε άλλους παραλλήλους.

Είναι σιωπηλά,σαν την νύχτα.

||_/||

~~~ [σχολιασμός και γνώμες για την ποίηση του χρήστου νιάρου](#) ~~~
